

بررسی و مقایسه سازگاری تحصیلی دانشجویان تربیت بدنی با غیرتربیت بدنی در دانشگاه های آزاد اسلامی منطقه پنج

عبدالرضا خسروی^{۱*}، سردار محمدی^۲

۱. هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد درود

۲. استادیار دانشگاه کردستان

چکیده

سازگاری تحصیلی همواره یکی از دغدغه های دانشجویان، والدین و مسئولین امر بوده است. هدف از تحقیق حاضر، بررسی و مقایسه سازگاری تحصیلی دانشجویان تربیت بدنی با سایر رشته ها در دانشگاه های آزاد اسلامی منطقه پنج کشور است. بدین منظور تعداد ۲۰۰ دانشجوی تربیت بدنی و ۴۰۰ دانشجوی سایر رشته ها که سال ۳ و ۴ بوده و بیش از ۱۰۰ واحد درسی را گذرانیده بودند، با نمونه گیری تصادفی انتخاب شدند. برای جمع آوری اطلاعات از پرسشنامه استاندارد سازگاری تحصیلی هنری باور (۱۹۵۳)، با ثبات درونی $T=0/81$ که توسط موسوی و همکاران (۱۳۷۶)، هنجاریابی شده، استفاده شد. یافته ها نشان داد در تمام ابعاد سازگاری تحصیلی (سازگاری با دوره تحصیلی، کامل بودن اهداف در ارتباط با سطح آرزوها، کارائی فردی، تمرین و درس خواندن، بهداشت روانی، مناسبات فردی با افراد دانشکده و هم دوره ای ها)، دانشجویان تربیت بدنی نسبت به دانشجویان غیرتربیت بدنی از وضعیت بهتری برخوردار بودند. به طور کلی ماهیت رشته تربیت بدنی به گونه ای است که دانشجویان تربیت بدنی در دوره تحصیلات دانشگاهی از سازگاری تحصیلی بهتری برخوردارند و درصدد کامل کردن اهداف ورزشی خود در طول دوره تحصیل می باشند. علاوه بر این تأثیر فعالیت بدنی و تمرین بر سلامت ذهنی و روانی را باید متذکر شد.

واژه های کلیدی: سازگاری تحصیلی، تربیت بدنی، سطح آرزوها، بهداشت روانی

Comparison the level of academic adjustment between physical education students and other disciplines in Azad Islamic university in 5 regions of country

Khosrawi A^{1*}, Mohammadi S²

1. Islamic Azad University, Dorood Branch
2. Assistant Professor Kurdistan university

Abstract

Academic adjustment in university always was been one of the concerns of students, parents and staff members of the universities, but is not considered thoroughly. The aim of present study is the survey and comparison the level of academic adjustment between physical education students and other disciplines in Azad Islamic university in 5 regions of country. For this reasons, 200 students in physical students and 400 students in other disciplines who passed 100 units and were in 3 or 4th years of their courses, were selected randomly. They completed the Henry Bowers questionnaire (1953), which was normalized by Moosavi et al (1376). Results showed that generally in all of the levels of academic adjustment (e.g. adaptation with discipline, the completion of goals in relationship with wishes, individual efficacy, methods of study, moral health and communication with the staff and colleagues), physical education students were better than other students. In conclusion, the nature of physical education is that the students of physical education are more adaptable and want to complete their sport goals. Besides, the positive effects of exercise and sport should be noticed.

Key words: academic adjustment, physical education, wishes, moral health

E-mail: sardarmohammadi@yahoo.com

* نویسنده مسئول: سردار محمدی

مقدمه

وضعیت های استرس زا و سازگاری با دوره تحصیلی از توانایی بالاتری برخوردارند (موسوی، ۱۳۸۶). همچنین ورزشکاران در صفات سازگاری، شکیبایی، تعادل و سخاوتمندی و شجاعت از غیر ورزشکاران برترند (اصفهانی، ۱۳۸۳). حاتم پور معتقد است که فعالیت ورزشی بدمینتون می تواند تاثیرات مثبتی در کاهش میل به عصبی بودن، سازش یافتن، خارج شدن از حالت درون گرایی و نیاز داشتن به تشویق های دیگران، افزایش کارایی فردی داشته باشد در ادامه می افزاید تاثیرات فعالیت بدنی و ورزشی بدمینتون بر ویژگی های شخصیتی را می توان بدین صورت تحلیل کرد که در این فعالیت فرد در نمایش فردی در بازی حداکثر کنترل خود را ایجاد می کند و با حالتی آرام و مطمئن به انجام بازی می پردازد و با همنوعان خود ارتباط برقرار می کند (حاتم پور، ۱۳۸۵). به اعتقاد حیرانی نیز بین سازگاری تحصیلی دانشجویان تربیت بدنی و سایر رشته ها تفاوت معنی داری وجود دارد و دانشجویان تربیت بدنی در مجموع از وضعیت بهتری برخوردارند (حیرانی، ۱۳۸۶). اصفهانی نیز نشان داد که دانشجویان دانشکده هنر از نظر علائم افسردگی در بالاترین وضعیت و دانشجویان تربیت بدنی کمترین میزان افسردگی را به خود اختصاص داده اند. دانشجویان ورزشکار نسبت به دانشجویان غیرورزشکار از سلامت روانی بهتری برخوردارند. همچنین در کلیه ابعاد سلامت روانی، علائم جسمانی، اضطراب و اختلال خواب، علائم اختلال در کارکرد اجتماعی و علائم افسردگی دانشجویان تربیت بدنی در مقایسه با دانشجویان غیر تربیت بدنی از وضعیت بهتری برخوردارند (اصفهانی، ۱۳۸۳).

چانگ^۱ به بررسی تاثیر امیدواری کم و زیاد بر روی قابلیت های حل مسئله و غلبه بر وضعیت های استرس زای تحصیلی و درون شخصیتی دانشجویان دانشگاهی پرداخت. به اعتقاد وی دانشجویان تربیت بدنی و افراد ورزشکار با امیدواری بالا، توانایی حل مشکل بیشتری نسبت به دانشجویان غیر ورزشکار دارند. همچنین این دانشجویان

در زندگی انسان، اهمیت سازگاری اجتماعی کمتر از پاسخ به نیازها و خواست های فیزیولوژیکی نیست زیرا که انسان ها به همان اندازه که موجودات زیستی هستند موجودات اجتماعی نیز هستند. تفاوت ظریفی بین سازگاری با نیازهای فیزیولوژیکی و سازگاری با نیازهای اجتماعی وجود دارد. برآورده نشدن نیازهای زیستی، حیات انسان را دچار مشکل می کند اما با نائل نشدن به سازگاری اجتماعی، بازم فرد زنده می ماند اما کماکان سعی می کند تا سازگاری مطلوب حاصل آید، حتی زمانی که تلاش های او بی اثر است یا از تلاش های خود ناراضی است باز هم به فعالیت برای کسب سازگاری ادامه می دهد (اسلامی نسب، ۱۳۸۸، حیرانی، ۱۳۸۶؛ Brown., 2009; Crockeberg et al., 1975). امروزه در کنار توانایی های شناختی دانشجویان همچون بهره هوشی بالا و قدرت درک عالی، به عامل سازگاری تحصیلی در امر تحصیل و علم اندوزی نیز توجه زیادی می شود. به عبارت دیگر، در گذشته تنها عنصر اساسی در پیشرفت تحصیلی در آموزش عالی را توانایی های شناختی و قدرت های هویتی قلمداد می کردند و بر همین اساس مهمترین شاخص پیش بینی موفقیت در دوره تحصیل را بر اساس آزمون های هویتی تعیین می کردند. لیکن شواهد و نتایج تحقیقات امروزه نشانگر این است که به طور حتم باهوش ترین دانشجویان الزاماً موفق ترین نمی باشند و توانایی های ذهنی بالا در دانشجویان ضرورتاً موفقیت آنها در امر تحصیل در دانشگاه را تضمین نمی کند (اصفهانی، ۱۳۸۳؛ بلوریان، ۱۳۸۴). به عبارت دیگر بسیاری از دانشجویان در مقایسه با هم دوره ای های خود از نظر توانایی ذهنی از حد متوسط فراتر نیستند اما نمره های آنان بالاتر از میانگین است. از سوی دیگر بسیاری از دانشجویان که از نظر هوشی در سطح بالایی قرار دارند نمره های پائینی کسب می کنند (بنی اسدی، ۱۳۸۵؛ Pettegrew and king., 2009; Stup., 1982).

امروزه نتایج تحقیقات حاکی از آن است افرادی که به طور منظم به فعالیت های بدنی و ورزشی می پردازند از نظر پیشرفت تحصیلی و مهارت های روانشناختی نظیر غلبه بر

1-E.C.chang

2 -Pette grew and king

همکلاسی ها، کارائی و مسئولیت پذیری از آقایان بهتر بودند (Larouche., 2007).

بایستی دانست که مشکلات دانشجویان و مسائل تحصیلی آنان این پیام ضمنی را در برداشته که مسئولان و کارشناسان امر با شناخت دقیق و مطلوب از مشکلات دانشجویان به خصوص در بخش تربیت بدنی و فعالیت های ورزشی و اوقات خارج از ساعات درس تدابیر لازم را اندیشیده و اقدامات لازم را انجام دهند (بنی اسدی، ۱۳۸۵). بدین منظور محقق قصد دارد به مقایسه سطح سازگاری تحصیلی دانشجویان تربیت بدنی و غیر تربیت بدنی پرداخته و عوامل مربوط به آن را مورد بررسی قرار دهد و امیدوار است که نتایج حاصل از آن مورد استفاده دانشجویان یا مسئولان و دست اندرکاران مراکز آموزش عالی و دانشگاه ها قرار بگیرد.

روش شناسی

روش تحقیق حاضر از نوع زمینه یابی است. جامعه آماری آن شامل کلیه دانشجویان سال سوم و چهارم رشته تربیت بدنی و سایر رشته ها (دختر و پسر) شاغل به تحصیل در دانشگاه های آزاد منطقه پنج کشور می باشند که بیش از ۱۰۰ واحد درسی را گذارنده اند (دامنه سنی ۲۱ تا ۲۶ سال). تعداد نمونه ها براساس جدول اودینسکی در رشته تربیت بدنی ۲۰۰ نفر و در سایر رشته ها تعداد ۴۰۰ نفر به صورت تصادفی ساده انتخاب شدند. ابزار اندازه گیری متغیرهای تحقیق شامل: ۱- پرسشنامه محقق ساخته ویژگی های فردی؛ ۲- پرسشنامه استاندارد سازگاری تحصیلی طراحی شده توسط هنری باور با ۹۰ سوال و در شش زیرمقیاس با هر کدام ۱۵ سوال در مقیاس لیکرت (۱- سازگاری با دوره تحصیلی؛ ۲- کامل بودن اهداف در ارتباط با سطح آرزوها؛ ۳- کارآمدی فردی؛ ۴- روشهای مطالعه و درس خواند؛ ۵- بهداشت روانی؛ ۶- ارتباط با هم دوره ای و افراد دانشکده ای). پرسشنامه مزبور در سال ۱۳۷۶ توسط دکتر موسوی و همکاران ترجمه، بازبینی و اصلاح شده و سپس بر روی دانشجویان دانشگاه های تهران هنجاریابی گردیده و پایایی ($r = 0.81$) و روایی آن مورد تأیید قرار گرفت (موسوی، ۱۳۸۶). به منظور تعیین روایی و پایایی

راهبردهای بهتر و علمی تری را برای غلبه بر موقعیت های استرس زای درون شخصیتی و تحصیلی نسبت به سایر دانشجویان به کار می گیرند. تجزیه و تحلیل های رگرسیون خطی نشان داد که امیدواری و امیدوار بودن عامل مهم و تعیین کننده در هر مورد وضعیت های استرس زای تحصیلی و درون شخصیتی بود (Chang., 2009). پیت گرو و کینگ^۲ نیز نشان داد که دانشجویان تربیت بدنی به طور معنی داری در رابطه با حل مشکل سازگارتر بوده و نسبت به گروه کنترل از تغییر پذیری و عدم ثبات کمتری برخوردار بودند (Pettegrew and king., 2009). کوپتا و شرما^۳ دریافتند که ورزشکاران در صفات سازگاری، شکیبایی، تعاون، سخاوتمندی و شجاعت از غیر ورزشکاران برترند (بلوریان، ۱۳۸۴). کوپر و داویس^۴ با مطالعه ویژگی های شخصیتی ورزشکاران و غیر ورزشکاران اظهار داشت ورزشکاران نسبت به غیر ورزشکاران اعتماد به نفس و مدیریت بهتری داشته و از نظر اجتماعی، سازگاری بیشتری دارند. همچنین ورزشکاران دارای ساختار و شخصیت بالاتر بوده و اجتماعی تر از غیر ورزشکاران می باشند (اسلامی نسب، ۱۳۸۸). بروکس و دابویس^۱ پیش بینی کننده های سازگاری تحصیلی دانشجویان را در سال اول تحصیل مورد پژوهش قرار دادند. یافته ها نشان داد که متغیر فردی چون تمرین مهارت های درس خواندن، ثبات هیجانی به طور قوی با سازگاری تحصیلی فرد ارتباط داشتند. اما علاوه بر متغیرهای فردی، متغیرهای محیطی مانند حمایت اجتماعی، دوری یا عدم ارتباط با خانواده و تحمل محیط بیگانه به طور معنی دار، حد متوسط سازگاری و تحصیلی را مشخص می کردند

(Brooks and Duboes., 2008). به اعتقاد لاروش^۴ زنان دانشگاهی تمرین کرده به طور معنی داری از لحاظ سطح تغذیه، روابط و مناسبات فردی با افراد دانشکده و

1 -Brooks.J.H. and Du Bois.D.L.

2.Coper and Davis

3. Henry Bawer

4. Larouche

بحث و تفسیر

از آنجا که انسان موجودی چند بعدی است، لذا اهمیت سازگاری اجتماعی کمتر از پاسخ به نیازها و خواست های فیزیولوژیکی نیست. همچنین نتایج برخی از تحقیقات، نیز حاکی از آن است که در پیشرفت تحصیلی، علاوه بر توانایی های شناختی، عوامل روانشناختی نظیر توانایی غلبه بر وضعیت های استرس زا و سازگاری با دوره و محیط تحصیل نیز دخیل هستند (اسلامی نسب، ۱۳۸۸؛ اصفهانی، ۱۳۸۸؛ بنی اسدی، ۱۳۸۵؛ موسوی، ۱۳۸۶). به این منظور و به جهت بررسی میزان سازگاری تحصیلی دانشجویان تربیت بدنی با غیرتربیت بدنی در دانشگاه های آزاد اسلامی منطقه پنج کشور، تحقیق حاضر انجام شد.

در سطح سازگاری با دوره تحصیلی با توجه به میانگین نمرات کسب شده دو گروه، گروه دانشجویان تربیت بدنی در مقایسه با دانشجویان غیرتربیت بدنی از وضعیت بهتری برخوردار بودند و مبین این امر است که دانشجویان رشته تربیت بدنی قبل از ورود به دانشگاه از رشته تحصیلی خود شناخت بیشتری داشته اند و علاقمندی آنها به رشته تحصیلی خود بیشتر است. نتایج به دست آمده از این پژوهش با نتایج حاصل از تحقیق حیرانی (موسوی، ۱۳۸۶) همخوانی دارد، اما با یافته های کریمی (کریمی، ۱۳۸۳) مغایر است. شاید علت این مغایرت این است که کریمی سازگاری با دوره تحصیلی را بین دانشجویان ورزشکار رشته تربیت بدنی که در تیم های دانشگاهی و باشگاهی شرکت می کنند و فعالیت دارند با سایر دانشجویان تربیت بدنی مورد بررسی قرار داده است که این که تحقیق حاضر رشته بدنی و غیرتربیت بدنی را مورد بررسی و مقایسه قرار داده است. با این تفسیر و با توجه به یافته های لوشن و سیچ که علاقمندی ورزشکاران به ادامه تحصیل و سازگاری با محیط دانشگاه را یادآور شده اند، می توان نتیجه گرفت که دانشجویان رشته بدنی با دوره تحصیلی خود سازگارتر هستند.

در سطح کامل بودن اهداف در ارتباط با سطح آرزوها با توجه به میانگین نمرات کسب شده دو گروه، گروه دانشجویان تربیت بدنی در مقایسه با دانشجویان سایر رشته

پرسشنامه ها، تشخیص و برطرف کردن ابهامات احتمالی، مطالعه مقدماتی بر روی ۱۰۰ نفر آزمودنی های تحقیق که به طور تصادفی از دانشگاه های مختلف انتخاب شده بودند (البته بعداً این افراد جزء نمونه های تحقیق قرار نگرفتند)، انجام گرفت. برای تعیین روایی صوری و محتوی از نظرات متخصصین و روایی سازه از تحلیل عاملی تأییدی استفاده گردید. مقادیر تحلیل عاملی تأییدی برای مقیاس سازگاری تحصیلی ($P=0/000$, $df = 53$, $AGFI= 0/967$) بدست آمد. همچنین برای تعیین پایایی از آلفای کرونباخ استفاده شد که نتایج آن برای پرسشنامه سازگاری تحصیلی ($0/91 = \alpha$) بود. با توجه به نتایج حاصل از آلفای کرونباخ می توان اذعان نمود که ضریب آلفای بدست آمده از میزان قابل قبولی برخوردار بوده و ابزاراندازه گیری از سازگاری داخلی خوبی برخوردار است. به منظور سازمان دادن، خلاصه کردن، طبقه بندی نمرات خام از آمار توصیفی و در بخش آمار استنباطی نیز از تحلیل عاملی تأییدی (برای بررسی روایی سازه) و آزمون t مستقل با تأکید بر نرم افزار «LISREL» نسخه ۸/۵۲ و «SPSS» نسخه ۱۶ مورد استفاده قرار گرفت.

یافته ها

جدول ۱ آمار توصیفی مشخصات فردی آزمودنی ها و جدول ۲، میانگین نمرات کسب شده آنها را در سطوح شش گانه سازگاری تحصیلی را نشان می دهد.

همانگونه که در جدول شماره ۲ و نمودار شمار ۱ ملاحظه می کنید بین میانگین های دو گروه (رشته تربیت بدنی و غیرتربیت بدنی در سطح $P < 0/001$ و t های معین تفاوت معنی داری وجود دارد. پس می توان گفت بین دانشجویان تربیت بدنی و غیرتربیت بدنی از نظر میانگین های سطوح شش گانه سازگاری تحصیلی تفاوت معنی داری وجود دارد و دانشجویان رشته تربیت بدنی با توجه به نمرات کسب شده از وضعیت بهتری برخوردارند (شکل ۱).

برای تکمیل دوره ورزشی و قهرمانی خود تمایل به ادامه تحصیل داشته و در دوره تحصیل در دانشگاه نیز جهت به عضویت در آمدن در تیم های دانشکده و دانشگاهی و دستیابی به اهداف خود از انگیزه قوی برای ادامه تحصیل برخوردارند.

ها از وضعیت بهتری برخوردار بودند. شاید بتوان گفت دانشجویان رشته تربیت بدنی از انگیزه بهتری برای ادامه تحصیل در دانشگاه برخوردار بوده و امید بیشتری دارند تا به اهدافی که برای خود ترسیم نموده اند در دوره تحصیل در دانشگاه نایل شوند که در این مورد یافته های تحقیق با نتایج پژوهشی حیرانی، لوشن و سیج مطابقت دارد. به نظر می رسد که دانشجویان تربیت بدنی و عمدتاً ورزشکاران

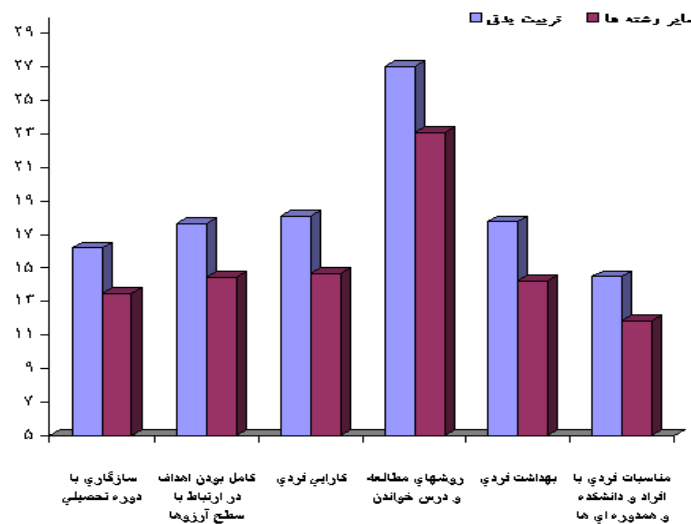
جدول ۱. شاخص های آماری مشخصات فردی آزمودنی های رشته تربیت بدنی و سایر رشته ها

اطلاعات فردی				
شاخص های آماری	میانگین	انحراف استاندارد	حداکثر	حداقل
سن(سال)	۲۳/۵	۱/۲۶	۲۶	۲۱
تعداد واحدهای گذرانده	۱۱۸	۳/۶۶	۱۳۲	۱۰۰

جدول ۲. میانگین های سطوح شش گانه سازگاری تحصیلی

شاخص های آماری	میانگین	ارزش t	ارزش p	سازگاری تحصیلی
تربیت بدنی	۱۶/۱۴	۱۱/۵۵۳	۰/۰۰۱	سازگاری با دوره تحصیلی
غیر تربیت بدنی	۱۳/۴۷			
تربیت بدنی	۱۷/۷۰	۷/۹۶۸	۰/۰۰۱	کامل بودن اهداف در ارتباط با سطح آرزوها
غیر تربیت بدنی	۱۴/۵۰			
تربیت بدنی	۱۸/۱۰	۶/۵۴۶	۰/۰۰۱	کارایی فردی یا برنامه ریزی و استفاده مطلوب از زمان
غیر تربیت بدنی	۱۴/۷۰			
تربیت بدنی	۲۷/۰۳	۵/۷۵۷	۰/۰۰۱	مهارت ها، تمرین، مطالعه و درس خواندن
غیر تربیت بدنی	۲۳/۱۰			
تربیت بدنی	۱۷/۰۸	۴/۸۴۹	۰/۰۰۱	بهداشت روانی
غیر تربیت بدنی	۱۴/۲۸			
تربیت بدنی	۱۴/۵۳	۶/۱۹۲	۰/۰۰۱	مناسبات فردی با افراد دانشکده و هم دوره ای ها
غیر تربیت بدنی	۱۱/۸۳			

† معنی داری

شکل ۱. مقایسه میانگین سطوح شش گانه سازگاری تحصیلی دانشجویان تربیت بدنی با غیر تربیت بدنی

داوینس که جامعه آماری آنها دانش آموزان می باشند دلیل مغایرت می باشد و در مورد کریمی با بررسی و مقایسه مورد فوق صرفاً محدود به دانشجویان تربیت بدنی می باشد. با توجه به یافته های تحقیق و مطالب بیان شده این مغایرت را می توان چنین تفسیر کرد که احتمالاً چون دانشجویان سایر رشته ها از بین کلیه رشته های دانشگاهی انتخاب شده اند و نمرات کسب شده از همگنی و یکنواختی برخوردار نبوده است چنین نتیجه ای بدست آمده است.

در سطح بهداشت روانی با توجه به میانگین نمرات کسب شده دو گروه، گروه دانشجویان تربیت بدنی در مقایسه با دانشجویان غیر تربیت بدنی از وضعیت بهتری برخوردارند و این نتایج با یافته های تحقیق خانم اصفهانی و آقایان اسدپور، حیرانی و لاروش مطابقت دارد و با یافته های کریمی مغایرت دارد. با توجه به یافته های تحقیق و نتایج پژوهش های قبلی می توان گفت که ورزش و فعالیت بدنی بر روی سطح بهداشت روانی تاثیر مثبت دارد. بنابراین پرداختن به ورزش در کاهش آشفتگی فکری و ذهنی، اختلالات خواب و استراحت و ... در ورزشکاران رشته تربیت بدنی نقش به سزائی دارد.

میانگین نمرات سطح مناسبات فردی با افراد دانشکده و هم دوره ای ها در گروه دانشجویان تربیت بدنی در مقایسه با گروه دانشجویان غیر تربیت بدنی تفاوت معنی داری را نشان

در سطح کارائی فردی یا برنامه ریزی و استفاده مطلوب از زمان با توجه به میانگین نمرات کسب شده دو گروه، گروه دانشجویان تربیت بدنی در مقایسه با گروه دانشجویان غیر تربیت بدنی از وضعیت مطلوب تری برخوردارند و این امر با نتیجه تحقیق اسدپور که اشاره کرده بود ورزشکاران رشته بدمینتون از کارائی فردی، اعتماد به نفس و ... بالایی برخوردارند مطابقت دارد اما با یافته های تحقیق داوینس و کوپر که نشان دادند دانش آموزان غیر ورزشکار از کارائی فردی و برنامه ریزی بهتری برخوردارند مغایرت دارد. به نظر می رسد دلیل مغایرت آن باشد که تحقیق داوینس و کوپر بین دانش آموزان ورزشکار و غیر ورزشکار صورت گرفته است. در حالی که موضوع تحقیق حاضرین بین دانشجویان تربیت بدنی و غیر تربیت بدنی می باشد، بنابراین با توجه به مراتب فوق می توان گفت که دانشجویان رشته تربیت بدنی از کارائی فردی بالاتری نسبت به دانشجویان سایر رشته ها برخوردارند. در سطح مهارت ها و تمرین مطالعه و درس خواندن، با توجه به میانگین نمرات کسب شده دو گروه، گروه دانشجویان تربیت بدنی در مقایسه با دانشجویان غیر تربیت بدنی از وضعیت بهتری برخوردارند و این امر برخلاف پیش فرض اولیه مبنی بر تمرین و مطالعه بیشتر دانشجویان سایر رشته ها می باشد و همچنین مغایر با یافته های کوپر و داوینس و همچنین کریمی می باشد و احتمالاً در مورد تحقیق کوپر و

منابع

۱. اسلامی نسب، علی. (۱۳۸۸). روانشناسی سازگاری، چاپ سوم، انتشارات چاپ و نشر بنیاد. تهران.
۲. اصفهانی، نوشین. (۱۳۸۳). بررسی تأثیر ورزش بر سلامت روانی در بعد جسمانی، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه الزهراء، دانشکده تربیت بدنی.
۳. بلوریان، حسین. (۱۳۸۴). ورزش و بهداشت روانی. ماهنامه ورزش و ارزش انتشارات اداره کل تربیت بدنی وزارت آموزش و پرورش، شماره (۹۰-۸۹).
۴. بنی اسدی، ماهان. (۱۳۸۵). مقایسه میزان سازگاری دختران مقطع راهنمایی، با مادران شاغل و خانه دار دارای مدرک دیپلم و لیسانس، پایان نامه کارشناسی ارشد. دانشگاه خواجه نصیر کرمان، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی.
۵. حاتم پور، اسد. (۱۳۸۵). بررسی تأثیر فعالیت ورزشی بدمینتون بر ویژگی‌های شخصیتی دانش آموزان پسر، پایان‌نامه کارشناسی ارشد. دانشگاه تربیت مدرس، دانشکده تربیت بدنی.
۶. حیرانی، علی. (۱۳۸۶). بررسی و مقایسه سطح سازگاری تحصیلی دانشجویان تربیت بدنی وسایر رشته ها، پایان نامه کارشناسی ارشد. دانشگاه تهران، دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی.
۷. کریمی، رمضان. (۱۳۸۳). مقایسه سطح سازگاری تحصیلی بین دانشجویان دختر و پسر رشته تربیت بدنی دانشگاه رازی کرمانشاه. پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه رازی کرمانشاه، دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی.
۸. موسوی، علی. (۱۳۸۶). ترجمه، تصحیح و هنجاریابی آزمون سازگاری تحصیلی. دانشگاه صنعتی امیرکبیر، گروه مشاوره.

9. Brooks,H and Duboes,D,I.(2008). Individual and Environmental predictions of Adjustment during The first of college.journal of college student Development. vol. 36, N.4.

می‌دهد. بنابراین دانشجویان تربیت بدنی از وضعیت بهتری برخوردارند و این امر مبین این است که دانشجویان تربیت بدنی از لحاظ برقراری سطح ارتباط صحیح و مطلوب با افراد دانشکده، اساتید و هم دوره‌ای‌ها از برتری بالاتری برخوردارند و این یافته با نتایج تحقیق بروکس و دابویس مطابقت دارد و این نشان می‌دهد که دانشجویان تربیت بدنی به سبب ماهیت رشته، از مناسبات فردی و ارتباطات اجتماعی بهتری برخوردارند.

یافته‌های تحقیق حاضر به طور کلی مبین این موضوع است که دانشجویان تربیت بدنی در کلبه سطوح سازگاری تحصیلی نسبت به دانشجویان غیرتربیت‌بدنی از وضعیت بهتری برخوردارند و نمرات بهتری را کسب نموده‌اند. نتایج پژوهش حاضر به طور کلی با نتایج تحقیقات اصفهانی، اسدپور، حیرانی، لاروش، بروکس و دابویس مطابقت دارد و تنها در بعضی سطوح اشاره شده در بالا با نتایج یافته‌های کریمی مغایرت دارد.

نتیجه‌گیری

به طور کلی می‌توان چنین اظهار کرد که ماهیت رشته تربیت بدنی به گونه‌ای است که دانشجویان تربیت بدنی در دوره تحصیلات دانشگاهی از سازگاری تحصیلی بهتری برخوردارند و احتمالاً این امر به دلیل کامل کردن اهداف ورزشی خود در طول دوره تحصیل و همچنین تأثیر فعالیت بدنی و تمرین بر سلامت ذهنی و روانی و تأثیر مثبت بر ویژگی‌های شخصیتی افراد از جمله مناسبات فردی و اجتماعی و کارائی و بالابردن امیدواری و قابلیت حل مسئله و مشکل می‌باشد. اگر چه سطح سازگاری تحصیلی دانشجویان تربیت بدنی بیشتر از دانشجویان غیرتربیت‌بدنی است اما این موضوع ضرورت انجام تحقیقات دیگر را در دانشجویان سایر رشته‌ها منتفی نمی‌سازد. بنابراین، پیشنهاد می‌شود در تحقیقات مشابهی عوامل ناسازگاری و افت تحصیلی در دانشجویان سایر رشته‌ها مورد بررسی و ارزیابی قرار گیرد.

10. Brown ,m.s. (2009). martial students ,satisfaction and Adjusment to Divorce: male graduate students perspective. Dissertation Abstracts international Vol.44, N, 48.
11. Chang,E.C.(2009).''Hope,problem -Solving ability and coping in college. students population''. Department of psychology ,kentucky university.
12. Crockeberg,S.B.Bryant,B.k and wilce,l.s. (1975). The effects of cooperatively and comptetively structural lerning environments on Intrapersonal-be haviour.' Child development . Vol 47, N.5.
13. Khayatm M. F. (1984). A comparisen of the Adjustment problems of thre groups Iranian Students after The 1978 Revolution(counselling). Dissertation Abstracts International ,Vol.45,No , 12A.
14. Larouche,R. (2007). Determination of promotion health style in college. students. Department of psychology, Northern Kinyuchy University.
15. Pettegrew,A,c.and king ,M.o.2009.'''A comparision between scores on kirtons inventory for P.E.students and general studenst population''.Psychology Department. Xavier university cincinnati.
16. Stup,L.H., (1982).The ralationship between graduate students adjustment to The college environmnt and locus of control. Dissertation Abstracts international, vol 43.NO.108.